

Stokholmas un Upsalas mācītāja Kārļa Žola ceļa vārdi jaunai nedēļai

27. februārī

Šīs svētdienas garīgie vadmotīvi kristīgajā kalendārā saistās ar tā saukto Apskaidrošanas jeb Transfigurācijas notikumu.

Iespējams, šis dramatiskais laiks, kurā šobrīd esam, arī mūs tā vai savādāk ved pretī jaunai skaidrībai par sevi, pasauli, dzīvi... caur dramatiskiem, tumšiem pagriezieniem, kas nešaubīgi tā vai savādāk skar un skars arī mūs. Tagad tās vairs nav video spēles, kuras jauniešiem ir patīcis spēlēt, un, kur ir viegli nospiest taustiņu, lai spēlē iznīcinātu datora grafikā veidotu pretinieku. Tagad tas ir īsts, nežēlīgs, asiņains karš pie mūsu durvīm, ar īstiem cilvēkiem, kas pa īstam iet bojā. Ko tu un es varam darīt?

Bez ziedošanas un atbalsta izteikšanas Ukrainai, arī, piemēram, apzināties šī brīža dramatisko norišu saikni ar norisēm ekonomiski, politiski, garīgi pasaulē un ap mums, kas tā vai savādāk ir sagatavojušas to, kas notiek šobrīd...

Mēs esam cieši saistīti – austrumi, rietumi, mēs pa vidu starp tiem. Mēs nevaram neredzēt saiknes starp to, kas notiek ārēji un mūsu dvēseles darbībām, kas nešaubīgi projicējas arī ekonomiskās darbībās – konkrēti, piemēram, kā un kam mēs tērējam naudu, savus līdzekļus. Tie ir mūsu ieroči. Ja tev nav ieroču, ar kuriem cīnīties, tavi ieroči ir tavi resursi, ar kuriem var gan celt, palīdzēt, gan iznīcināt. Tāpat, kā dievnams var būt it viss tavā dzīvē, tā arī ieroči ir un var būt it viss, kas tev dots, ar ko tu vari darboties. Vai spēj apzināties, kur iet, kur plūst tava enerģija? Tas, kur tu liec savu enerģiju, ir tavs patiesais dievnams, tava patiesā pielūgums, tavs dievkalpojums.

Civilizētā pasaule, Eiropa ir atgriezusies kara stāvoklī. Bet tas ir noticis ne jau pēkšņi. Karš, kas notiek šobrīd tepat kaimiņos, ir kā augoņa sprāgšana, kas ir audzis jau ilgi. Varbūt kaut ko no šī augoņa veidošanās pārāk ilgi neesam pamanījuši... Un, iespējams, tas veidojies ne jau tikai Krievijā vai Ukrainā, bet arī pasaules norisēs kā tādās.

Tādēļ, iespējams, kā nekad iepriekš mūsu dzīves gaitā, mums ir nepieciešams pamosties pretī realitātei, kas saistās ar šī brīža konfliktiem, kas apdraud ne tikai fiziskas dzīvības, bet arī skaidru domāšanu un dvēseli. Ieejot no iepriekšējā pandēmijas murga jaunajā kara murgā, kuru sastop pasaule, un, kas tā vai savādāk arī skars mūs katru, svarīgākais, ko tu arvien vari darīt, ir pēc iespējas reāli apzināties esošo situāciju - arī ar mums pašiem, ap mums pašiem, situāciju tuvākā un tālākā apkārtnē un pasaulē, arvien no jauna ejot ārā no snauda un pamostoties. Apzināsimies, ka mums, iespējams būs jāpieņem savi, iespējams, ne viegli lēmumi, jāveic savas, iespējams, ne vieglas izšķiršanās. Bet tajā visā tu vari būt un palikt ar savu Radītāja doto patieso cilvēcību.

Lai miers sirdī un domās, gan tajā, kas notiek, gan tajā, kas notiks! Kristus saka: "Es jums atstāju mieru, savu mieru es jums dodu. Es dodu jums ne tā, kā pasaule dod. Jūsu sirds lai neiztrūkstas un neizbīstas" (Jņ. 14,27).